

Een lege plaats

Ik maak het even stil om deze gebedstijd in te gaan. Ik neem de tijd om te vertragen. Het enige wat ik doe is ademen.

Ik vraag aan God dat ik me meer bewust mag worden van de werkelijkheid van het kwaad; ook van mijn eigen betrokkenheid daarbij. Dat ik hierover droefheid en afschuw mag voelen.

We lezen enkele verzen uit psalm 88

'Hel' verwijst naar eeuwige wanhoop en pijn. In de christelijke traditie is het de toestand waarin de mens zich bevindt die helemaal en bewust gekozen heeft voor het kwaad. Het is het gevolg van de vrijwillige, volledige weigering van alles wat God is en wil. Het zou kunnen dat de hel leeg is. Toch is het zinvol je de ervaring ervan voor de geest te halen.

Stel je voor wat het betekent als een mens terecht komt in een toestand van volledige vervreemding, eenzaamheid, egocentrisme, frustratie en absurditeit.

Wat zou het met jou doen als jij in zo'n situatie zou terechtkomen?

Zou je spijt hebben over de daden die je daartoe geleid hebben? Zou je jezelf dit ooit kunnen vergeven?

Je nadert nu het einde van deze gebedspodcast. Richt je tot slot even tot Jezus.

Laat je door Hem aankijken. Zie zijn glimlachende, vergevende blik. Misschien wil je Hem iets vragen of gewoon iets zeggen dat nu spontaan bij jou naar boven komt. Doe het zoals je spreekt tot een vriend.

Eer aan de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Zoals het was in het begin, en nu en altijd. En in de eeuwen der eeuwen, amen.